

Karviná hraje pátým rokem nejvýše

KARVINÁ – Podzimní část končí s dvacíti body na pátém místě s bodovým náskokem ... a v jarní části přichází zklamání po deseti kolech s jednou výhrou, třemi remízami a pouhými šesti body. Tak zatím vypadá pátá sezona fotbalistů s logem OKD na dresích. MFK Karviná k ideálnímu výkonům zejména doma chybí i „kotel“ fanoušků.

„Nejlépe se nám vedlo v první sezoně nejvyšší české fotbalové soutěže. Ročníku 2016/2017 jsme skončili desátí. Od té doby jsme museli bojovat o záchranu, což našťastí vždycky vyšlo,“ uvádí sportovní ředitel klubu s horníckými kořeny a tradicemi Lubomír Vlček. Ještě na podzim 2020 je z A mančafu takřka nadšen, Karviná šplhá nahoru a nebyť prohry 0:2 s Pardubicemi den před Vánoce, přezimovala by čtvrtá, historicky nejvýše.

Do roku 2021 vstupuje MFK bez brankáře Libora Hrdličky, záložníka Dávida Guby na přelomu ledna a února odchází třeba Marek Hanousek či Filip Twardzik. Ze základní sestavy přestupuje Gigli Ndefe do Baníku Ostrava. Naopak, z hostování v Trinci se vrací brankář Jiří Ciupa, z německé Bochumi míří do hornického města mladý nadějný devatenáctiletý řecký obránce Stylianos Kokovas, z Tallinu přichází estonský reprezentativní křídelník Vlasiy Sinyavskiy a poslední posilou je brazilský obránce Leonardo Pereira. „Plány a cíle byly na klidnější sezonu, po podzimě jsme byli třetím nejlepším týmem na hřišti soupeřů, což byl unikátní počin,“ nechává se slyšet sportovní ředitel klubu.

Fotografie MFK Karviná
Klubu chybí i domácí podpora na hřišti.

Jenže realita je taková, že ve druhé polovině března MFK odvolává kvůli tristním výsledkům trenéra Juraje Jarábka (po šestnácti měsících, jeho následovníka zatím nemá). „Od ledna jsme vyhráli jen s Opavou 3:1,“ vysvětluje Vlček. Mužstvo dočasně přebírá Petr Mašlej, ovšem další utkání s Olomoucí znamená prohru 0:1. Pohled do statistiky ukazuje, že Karviná má problém střelců gólů.

V úterý 23. března se na lavičku vrací staronový trenér Jozef Weber. Ten je v klubové kronice už nějaký rok zapsán zlatým písmem – má mimo jiné podíl na vstup do nejvyšší české fotbalové soutěže po sezoně 2015/2016!

„Poslední zápasy nebyly ideální herně ani výsledkově. Máme deset kol do konce a zůstáváme na třináctém místě z osmnácti. Padají poslední tři, musíme se dívat dopředu, ale i dolů,“ uvádí sportovní ředitel. Za pozitivní nicméně považuje, že se MFK Karviná aktuálně vyhýbá nákaza koronavirem. Klub před každým kolem testuje hráče, realizační i doprovodný tým, kdo nemá PCR odběr, nesmí s nimi do styku.

„Chybí nám ale podpora fanoušků, především těch přímo v Karvině, což je na těch domácích výkonech vidět,“ konstatuje Vlček. Na další utkání vyrazí MFK každopádně opět ven, v neděli 4. dubna nastoupí ve Zlíně.

Srdcovka pomohla léčit včelky a zabránit ztrátám u chovatelů

TĚRLICKO – Dvě třetiny včelařů z obcí Těrlicko, Stanislavice a Hradiště přistoupily vlani k projektu léčby probíhajícímu díky Nadaci OKD a většinu populací ve svých úlech zachránily. Na rozdíl od sousedů ze Stonavy, Soběšovic, Albrechtic či okolí Českého Těšína, kteří hlásili bez terapie za pomoci gelů z kyseliny mravenčí i dvoutřetinové ztráty včelstev.

„Byli jsme napjati, jak léčení dopadne, ale výsledky se ukázaly vynikající. Podchytily jsme v červenci nástup onemocnění varoázy hned v zárodku,“ sdělil Petr Klimša, předseda Základní organizace Českého svazu včelařů (ZOČSV) Těrlicko. Ten s nástupem do funkce vyřídil pro spolek minigrant z těžařské nadace, pracoval tehdy jako geomechanik na jižní lokalitě Dolu ČSM. Včelstva léčili v létě – s pauzou vyvolanou medobraním a vysokými teplotami – přičemž technologie ve formě gelů kyseliny mravenčí se ukázala jako neúčinnější. „Předloni byla z důvodu velkého úhynu nemocných včelstev ohrožena stabilita ekosystému v mikroregionu. Snažili jsme se proto zaměřit dalším propadu stavů nakupováním kvalitních léků pro včely na bázi přírodních kyselin, které neničí tolik jejich imunitu a nezanechávají ve včelím díle rezidua a nekontaminují med,“ vysvětlil smysl projektu Klimša.

Srdcovku získal po více než třiceti letech práce v revíru (nejprve pod hlavičkou VOKD, pak na ČSM v dělnických profesích a jako revírník příprav).

Fotografie ZOČSV Těrlicko
Medobraní v úlu v Těrlicku.

„Pomohla v naší snaze, aby každá zahrada v obci přinesla díky opylovací činnosti našich včelek úrodu,“ pokračoval s tím, že ZOČSV Těrlicko plánuje dostat stav včelstev na obvyklou úroveň sedmi set kusů.

„Čímž i vrátíme přírodě alespoň část dluhu, který nešetným chováním člověka nadále roste,“ nechal se slyšet patron projektu, jenž v tomto roce odešel z OKD do důchodu. Spolupráce s těžařskou nadací sice kvůli tomu nepokračovala, ovšem včelaři z Těrlicka se začali stále více napojovat na finance obce. Požádali také se slovenskými kolegy z Kysuckého Nového Mesta o grant příhraniční družební spolupráce z peněz Evropské unie.

Podané ruce: Canisterapii podporuje NOKD deset let

FRÝDEK-MÍSTEK – Před dvaceti lety se stala hrstka nadšenců průkopníky léčby člověka prostřednictvím kontaktu se psem v Moravskoslezském kraji. Deset let nato získali pro svou neziskovku Podané ruce první grant z Nadace OKD. A od té doby nebyla podpora přerušena. Stejně jako ani koronavirová pandemie canisterapii nezastavila.

„Samozřejmě, naše služba je teď z devětadesáti procent pozastavena, nesmí se chodit do nemocnic, ústavů, domovů, léčen, hospiců, zavřené jsou školy, školky,“ líčila koordinátorka této aktivity Monika Olbrechtová. Jako jednu z mála výjimek zmínila práci s handicapovanou dívkou Sárkou. Se souhlasem její rodiny se jí začal věnovat tým složený z terapeutky Heleny a fenek zlatého retrívra jménem Dafne a shi-tzu jménem Xana.

„Loňská podpora z těžařské nadace směřovala právě na tyto dobrovolníky. Máme jich kolem padesáti a v průběhu minulého roku vzniklo pět nových canisterapeutických týmů,“ upřesnila koordinátorka. V rámci Moravskoslezského, ale i Olomouckého a Zlínského kraje se – i přes omezení kvůli koronavirové nákaze – v roce 2020 uskutečnilo 525 canisterapií. Cvičení pejsci tak udělali radost celkem 1850 dětem, dospělým a seniorům.

„Canisterapeutický pes pomáhá k odreagování, motivuje klienty ke zvýšené tělesné aktivitě a rozvíjí jejich jemnou i hrubou motoriku, odbourává úzkost, pocity osamění, deprese či stresu, poskytuje jim pocit bezpečí, jistoty. Jde jednoduše o léčebné využití pozitivního vlivu psa hlavně na psychickou stránku člověka,“ popsala Olbrechtová.

Fotografie Podané ruce
Sárinka s úsměvem a psy na vaku.

S podporou z programu Pro region od Nadace OKD se z canisterapie poskytované organizací Podané ruce (se sídlem ve Frýdku-Místku a pobočkou v Ostravě) stala vyhledávaná služba. V letošním roce svůj projekt zaměřila primárně na udržení pozice koordinátora služeb. „Nadále musíme komunikovat a udržovat kontakty,“ vysvětlila Olbrechtová.

Relaxace v rámci terapie s psy.

Podané ruce nezastavily kurzy pro nové zájemce o dobrovolnictví či stávající canisterapeuty, kterým propadají dvouleté certifikáty. „Právě předposlední březnovou sobotu se jeden konal on-line prostřednictvím internetu. Tématem byla práce s malými autisty a dětmi po mozkové obrně,“ uvedla koordinátorka. Letos stanovili v neziskovce dvě témata v rámci vzdělávacích kurzů s akreditací Ministerstva práce a sociálních věcí ČR: „Základy canisterapie v praxi (u klientů se zdravotním postižením či sociálním znevýhodněním)“ a „Canisterapie u dětí s poruchou autistického spektra a dětskou mozkovou obrnou“.

„A pokud to epidemiologická situace dovolí, o víkendu ve druhé polovině dubna plánujeme nejbližší termín povahových testů canisterapeutického psa,“ doplnila Olbrechtová.

Před několika málo dny dotlouklo srdce našeho váženého kolegy, horníka tělem i duší pana Ing. Rudolfa Zieglera. Jeho cesta našim hornickým regionem započala v roce 1959, kdy jako hornický učeň získával první zkušenosti na Dole Jan-Maria v Ostravě-Radvanicích. Po vyučení vedly jeho kroky na Důl Lazy, tehdy Důl Antonín Zápotocký. Svou profesní kvalifikaci si dále zvyšoval studiem hornické průmyslovky a absolvováním HGF VŠB v Ostravě. V OKD působil jako výrobní náměstek a hlavní inženýr na Dole ČSA, na Dole Lazy zastával funkci vedoucího technického rozvoje, kde se podílel na zavádění plně mechanizovaného komplexu pro dobývání velmi mocných slojí. Od roku 1995 byl technickým expertem ve společnosti Minova Bohemia

s.r.o. Také zde pokračoval v zavedení řady technologií, které jsou dodnes v OKD běžně používány a znamenají zvýšení efektivity a bezpečnosti nejen při dobývání, ale také při ražbách důlních děl. V té době působil na řadě domácích i zahraničních staveb, především na Slovensku, v Rusku, na Balkáně i na Islandu. Vždy na něj budeme vzpomínat jako na člověka, který dokázal technické problémy řešit, nejen s vysokým smyslem pro detail a preciznost, ale také s hlubokou praktickou znalostí prostředí hornictví a podzemního stavitelství. Jeho myšlenky a invenční přístup v nás zůstanou celoživotně zakotveny. Nikdy nezapomeneme... Zdráh Rudy, děkujeme! Upřímnou soustrast rodině. Minova Bohemia s.r.o.

Inzerce zdarma pro zaměstnance OKD

VZPOMÍNÁME

„I když zrovna teď nejsi s námi, v našich srdcích zůstaneš NAVŽDY.“ Moc nám chybíš, Štefane, nikdy na Tebe nezapomeneme, milion pusinek a objetí do nebička Ti posíláme.

Dne 11. března 2021 uplyne již 17 let, kdy při otřesu na Dole Lazy zahynulo 7 horníků, mezi nimi i můj druh, tatínek 3 dětí, pan Štefan IVAN z Karviné-Hranic. Přátelé, kamarádi, kdo jste ho znali, vzpomeňte prosím s námi.

Dne 29. března 2021 si připomeneme jeho narozeniny. Navždy s láskou a úctou vzpomínají družka Monika, syn Dominik, Jiří a rodina Kurillova.